

[Arbejdsministeren.]

regie det fortsatte arbejde kan finde sted. Også dette spørgsmål er det nødvendigt at overveje.

For at få mulighed for en sikrere bedømmelse af disse spørgsmål agter jeg at tage en forhandling med udvalgets formand og med formændene for de organisationer, der er repræsenteret i udvalget, dels med henblik på en vurdering af udvalgets hidtidige arbejdsresultater, dels og særlig med henblik på en vurdering af, om de endnu udestående problemer vil kunne forventes løst ved et fortsat arbejde inden for udvalgets rammer, og om man i så fald bør afvente disse resultater.

Af, hvad jeg her har sagt, vil det fremgå, at jeg ikke finder det foreliggende lovforslag egnet som grundlag for folketingets behandling af disse vigtige og komplicerede problemer. Afslutningsvis skal jeg bemærke, at lovforslaget også indeholder et par andre bestemmelser: forslag om forhøjelse af det beløb, som kan ydes i tilskud til merudgifter ved dobbelt husførelse, og indførelse af ret til betaling for en ugentlig i stedet for en månedlig hjemrejse for personer, som modtager tilskud til dobbelt husførelse. Disse spørgsmål er blevet behandlet så sent som i foråret, og jeg finder, det er for tidligt at tage dem op til ny vurdering. Det gælder ikke mindst hjemrejsebestemmelsen, der er så ny, at den først træder i kraft til april 1969, således at forslaget altså går ud på at ændre en bestemmelse, der endnu ikke er trådt i kraft.

Erling Dinesen: Det var lidt bedrøvelige meddelelser, arbejdsministeren gav om det arbejde, som er i gang i arbejdsløshedsforsikringsudvalget. Jeg vil ikke lægge skjul på, at vi er meget skuffet over, at det foreløbig er gået på denne måde. Vi havde i socialdemokratiet regnet med, at regeringen allerede nu havde fremsat forslag til lov om revision af arbejdsløshedsloven. Allerede i foråret rejste vi spørgsmålet om forbedringer i denne lov. Vi stillede bl. a. forslag om, at 80 pct.s grænsen for ydelse af understøttelse blev forhøjet til 90 pct. for at sikre en rimeligere erstatning især til de mange lavtlønnede, og jeg kan egentlig ikke forstå, at regeringspartierne tog den stilling, de gjorde, for det ville ikke have kostet det offentlige

så forfærdelig meget, og det ville have betydet en afgørende hjælp til mange lavtlønnede. Vort forslag blev dengang afvist med den begrundelse, at udvalget arbejdede med en revision af arbejdsløshedsloven; det er det udvalgsarbejde, der nu af arbejdsministeren er redegjort for her.

Det var oprindeligt tanken, at udvalget skulle afgive betænkning senest den 1. oktober, hvorefter vi kunne regne med et regeringsforslag. Det var stillet os i udsigt, og det er baggrunden for, at vi ikke selv har taget et initiativ på dette felt. Så sent som den 9. oktober i år stillede jeg et spørgsmål til arbejdsministeren herom. Men vi har af de anførte grunde altså endnu ikke set noget lovforslag. Jeg vil gerne sige til arbejdsministeren, at der dog ikke er tvivl om, at et flertal i folketinget sidste år lovede, at en revision af loven ville finde sted i dette folketingsår. Dette flertal var endvidere enig om, at det resultat, man skulle sigte mod, hvad dagpenge angår, var en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Både det radikale venstre og SF var enige med socialdemokratiet i denne målsætning — for et års tid siden. Nu siger arbejdsministeren, at han forstår, at socialdemokratiet ønsker korttidsydelse på 90 pct. af indtægten. Jeg vil gerne herom sige, at vort principielle synspunkt med hensyn til korttidsydelse er, at vi skal nå frem til det, som er indeholdt i den betænkning, der blev afgivet sidste år, nemlig en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Arbejdsministeren siger, at man kan undre sig over, at der ikke er fremført en nærmere definition af dette begreb. Men jeg synes, det er helt naturligt, at man har henlagt dette spørgsmål til det udvalg, som arbejder med problemerne, men som altså endnu ikke er blevet færdig med sit arbejde.

Om selve det foreliggende lovforslag vil jeg gerne sige, at det, denne målsætning taget i betragtning, ikke opfylder de forventninger, der er skabt. Det dækker i øvrigt heller ikke det standpunkt, som SF tidligere har indtaget og været enig med socialdemokratiet og det radikale venstre om. Da der nu ikke kommer noget regeringsforslag, er det nødvendigt, at vi i udvalget ser alvorligt på de ting, som er lagt frem her, og søger at få noget ud af det. Det er klart,